

BEROEPSBELANGEN

DE TANDTECHNICI IN DE EERSTE KAMER

UIT HET VOORLOPIG VERSLAG VAN DE EERSTE KAMER OP DE BEGROTING 1953 VAN HET DEPARTEMENT VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID

Tandheelkundige vraagstukken. Vele leden vestigden er de aandacht op, dat blijkbaar nog steeds geen oplossing werd gevonden in de moeilijkheden, waarin nu reeds vele jaren de tandtechnici verkeren. In dit verband wilden deze leden de Minister herinneren aan een toezegging, door de Staatssecretaris gedaan bij de behandeling in deze Kamer van hoofdstuk XII der Rijksbegroting 1952. Deze zou, als het gevraagde advies van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde was uitgebracht, nog met een vertegenwoordiger van de tandtechnici spreken. Is dit gesprek er geweest en zo ja, kan de Minister dan mededelen, waartoe het beraad heeft geleid?

Deze leden drongen er in ieder geval bij de Minister op aan, dat nu eens eindelijk aan deze zaak, welke zo vele jaren de gemoederen van velen in en buiten het parlement in beroering heeft gebracht, een einde wordt gemaakt.

Vele andere leden merkten op dat, zoals o.m. blijkt uit het resultaat van een in 1951 gehouden enquête, de schooltandverzorging nog in de kinderschoenen staat. Bovendien strekt zij zich slechts tot een betrekkelijk gering deel der schoolgaande jeugd uit. Het stemde deze leden daarom tot verheuging, dat de Commissie Tandheelkundige Verzorging thans haar rapport over de tandheelkundige hulpkrachten heeft ingediend.

Ook was met instemming kennis genomen van de mening van de Minister, dat er wettelijke voorzieningen moeten worden getroffen voor de gedupeerde tandtechnici. De Minister sprak in dit verband van een allerlaatste regeling. Betekent dit, dat er met die regeling geen werkelijk gedupeerden meer zullen overblijven? Het toenemen van de vraag naar tandheelkundige hulp, de eisen, welke een volledige en werkelijk doeltreffende schooltandverzorging aan manpower zal stellen, alsmede de noodzakelijke invoering van een behoorlijke kleuter-tandverzorging, maken — mede in verband met het relatief afnemen van het aantal tandartsen — een complex van maatregelen nodig. Ligt daarin niet de mogelijkheid om daarmede het gehele vraagstuk der tandtechnici ook te regelen? Bij het departementale overleg, dat thans nodig is, zijn ook de tandtechnici ten nauwste betrokken. Het slechts eenmaal horen van deze mensen is niet voldoende. Is de Minister daarom bereid de tandtechnici verder als partij bij het overleg te betrekken?

Dat thans aan het herhaaldelijk uitgesproken verlangen der tandtechnici tegemoet wordt gekomen, werd ook door verschillende andere leden gewaardeerd. Wordt nu over deze maatregelen ook overleg gepleegd met de organisaties der tandtechnici?

Verscheidene leden hadden niet zonder verwondering kennis genomen van de van verschillende zijden in het Voorlopige Verslag der Tweede Kamer over dit hoofdstuk gemaakte opmerkingen met betrekking tot het vraagstuk der tandtechnici en van het antwoord van de Staatssecretaris daarop in de Tweede Kamer (Handelingen dezer zitting blz. 3408, 3409, 3410, 3413, 3417, 3422, 3425).

Deze leden betwijfelen, of een dergelijke gang van zaken in overeenstemming is met de waarborgen, welke de Regering met betrekking tot de officiële tandheelkunde heeft gemeend te moeten stellen. Bovendien vroegen zij zich af, waarom de Minister thans terug meent te moeten komen van het in 1939 door zijn ambtsvoorganger ingenomen standpunt, dat met de wet van 13 Mei 1939 tot nadere voorzieningen inzake de tandheelkunde de kwestie der tandtechnici definitief zou worden geliquideerd, welk standpunt bij de behandeling van de begroting van het Departement van Sociale Zaken voor 1948 door de toenmalige bewindsman werd bevestigd.

Enkele leden spraken met betrekking tot deze vraagstukken de wens uit, dat de Minister thans een zodanige oplossing zal vinden, dat er geen werkelijk gedupeerden meer zullen overblijven. Het is absoluut noodzakelijk, dat de Regering voor de bestaande tandtechnici een billijke overgangsbepaling treft. Het bestaande tekort aan tandheelkundige hulp is voor een niet onbelangrijk deel te wijten aan de onbillijke behandeling van het vraagstuk der tandtechnici. Is de Minister bereid mede te werken aan een rechtvaardige oplossing van dit vraagstuk? Wil hij dan ook in het daarvoor waarschijnlijk langdurige overleg de betrokkenen zelf als partij bij het overleg betrekken?

Kan de Minister — zo vroegen deze leden ten slotte — de Kamer reeds mededelen, of zijn onderzoek van coördinatie tussen de ziekenfonds-tandheelkunde en de preventieve tandheelkunde voor het schoolkind vorderingen heeft gemaakt?

UIT DE MEMORIE VAN ANTWOORD AAN DE EERSTE KAMER INZAKE DE BEGROTING 1953 VAN HET DEPARTEMENT VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID

Tandheelkundige vraagstukken. Het advies van de Commissie Tandheelkundige Voorziening met betrekking tot de groepen tandtechnici, die zich gedupeerd achten, is enige maanden geleden uitgebracht. Gelijk de Staatssecretaris van Volksgezondheid reeds in de Tweede Kamer heeft medegedeeld, stellen de Staatssecretaris en ondergetekende zich voor, de overweging van het treffen van maatregelen niet te beperken tot een slechts uit drie personen bestaande groep, zulks in afwijking van het advies van de Commissie. Om daartoe te besluiten achtten de Staatssecretaris en de ondergetekende een nader overleg met een vertegenwoordiging van de tandtechnici niet nodig. De Staatssecretaris is in overleg getreden met de Minister van Justitie. Hierbij wordt gezocht naar een weg, die er toe zal leiden, dat enerzijds gevoelens van onbillijk te zijn behandeld, voor zover daaraan een grond van juistheid niet valt te ontzeggen, zoveel mogelijk zullen worden bevredigd, doch anderzijds een werkelijke afsluiting van deze zaak zal worden bereikt. Een en ander te verenigen zal niet eenvoudig zijn. Zo nodig zullen de betrokkenen in een later stadium nogmaals worden gehoord.

Het is inderdaad de bedoeling van de ondergetekende, te streven naar een regeling, na welke doorvoering geen werkelijk gedupeerden meer zullen overblijven. Het zou moeilijk een juist beleid mogen worden genoemd, in de behoefte aan meer tandheelkundige hulp te voorzien door steeds verder gaande bevrediging van steeds nieuwe groepen zogenaamd gedupeerden. De vraagstukken van man-power, hulpkrachten en kosten zullen op zichzelf moeten worden gezien en mogen niet incidenteel bij gelegenheid van de behandeling van het probleem der gedupeerden worden opgelost.

Zekere waarborgen in het belang van de volksgezondheid zullen ook in een eventueel ten behoeve van de gedupeerden te treffen regeling geenszins mogen ontbreken. De ondergetekende zal niet zonder nader onderzoek naar bekwaamheid bepaalde personen tot de praktijk toelaten. Hij betreurt het, dat moet worden teruggekomen van het in 1939 ingenomen en in 1948 volgehouden Regeringsstandpunt. Wie zich evenwel in de zeer ingewikkelde geschiedenis van het probleem verdiept, zal moeilijk kunnen ontkomen aan de gedachte, dat in 1939 een afdoende oplossing wel is nagestreefd, doch niet volledig gevonden.

De schooltandverzorging is, naar de ondergetekende meent, inderdaad nog voor verdere vervolmaking en voor uitbreiding tot grotere groepen van de schooljeugd vatbaar. Of en in hoeverre daarbij naast de tandarts hulpkrachten kunnen worden ingeschakeld is nog in overweging. De ondergetekende moge er trouwens op wijzen, dat ook buiten de schooltandverzorging van hulpkrachten sprake is, met name in de werkkamer van de tandarts en in het technisch laboratorium.

Naar aanleiding van de vraag omtrent de coördinatie tussen de ziekenfondstandheekunde en de preventieve tandheekunde voor het schoolkind deelt de ondergetekende mede, dat de Centrale Raad voor Sociale Tandheekunde in overleg met zijn departement een onderzoek instelt naar de werkwijze en efficiency van de schooltandverzorgingsdiensten. Een van de doeleinden van dit onderzoek is een inzicht te verkrijgen in een juiste werkverdeling tussen de ziekenfondstandheekunde en de schooltandverzorging.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,
J. G. S u u r h o f f

N.B. Voor de debatten over dit onderwerp bij de behandeling van Hoofdstuk XII der Begroting in de Eerste Kamer der Staten-Generaal verwijzen wij naar het Mei-nummer van het Mededelingenblad, waarin de gehouden beschouwingen met betrekking tot deze aan gelegenheid in extenso zullen voorkomen. (Red.)